

LATINSKA NAMN INOM TRÄDGÅRD

Svensken Carl von Linné gjorde en stor insats, delade in växterna i familjer, släkten, arter och med många klasser, serier, underarter, varieteter och mycket annat, mer detaljerat. Det vi vanliga människor har mest nytta och glädje av är, att han gav alla växter två namn för att de skulle kunna identifieras.

Före hans tid hade växterna också botaniska namn, men de var så långa och så krångliga att de var svåra att använda.

Det första namnet är ett **släktnamn** och det skrivs alltid med stor bokstav som exempelvis Ficus.

Till släktet Ficus hör många arter och de växterna fick ett **artnamn**, ett artepitet. Epitet anger en egenskap.

Alla fikusar fick ett eget artnamn, som anger en för växten typisk egenskap och det namnet skrivs alltid med liten bokstav. Det finns en fikus, som heter Ficus altissima, vilket betyder "den allra högsta fikusen".

En annan fikus heter Ficus pumila och det betyder "dvärgfikus" eller "den mycket lilla fikusen".

En art kan bestå av en, flera eller många sorter. Om vi antar att av Ficus altissima finns en sort, som heter 'Ulrika' och av Ficus pumila en sort, som heter 'Jerker' skriver man namnen så här: Ficus altissima 'Ulrika' och Ficus pumila 'Jerker'.

Släktnamnet skrivs alltid med stor bokstav.

Artnamnet skrivs alltid med liten bokstav.

Sortnamnet skrivs alltid med stor bokstav och med enkel apostrof på båda sidor om.

Vanligaste förkortningarna:

Om Du slår upp växternas namn i böcker, står det ibland bokstäver eller förkortningar, som kanske kan vara svåra att tyda. Här följer några av de vanligaste.

sp. = specie, art. Om det står t ex Ficus sp. betyder det alltså att det är en fikusart.

spp.= species, arter. Ibland ser du i våra annonsblad t ex Ficus spp. som betyder att det är flera fikusarter eller ett blandat sortiment och där man inte måste namnge var och en.

ssp. = sub species, underart.

v. eller var. = varietet.

• VANLIGASTE ARTNAMNEN VI STÖTER PÅ:

- albus, alba, vit
- annuum, ettårig, som håller ett år
- arborescens, som med tiden blir vedartad
- barbatus, skäggig

- balsamina, balsamdoftande
- bellus, vacker
- benjamina, med aromatisk kåda
- caeruleus, himmelblå
- catharticus, renande
- cyclamineus, lik cyklamen
- debilis, svag
- densiflorus, tätblommig
- diversifolia, med olika slags blad
- edulis, ätlig
- erectus, rak, upprätt
- exoticus, främmande, utländsk
- falcatus, som en skära
- fragilis, bräcklig, ömtålig
- fragrans, väldoftande
- geniculatus, med små knutar
- glomeratus, hoprullad
- graveolens, som luktar illa, starkt
- helenae, genitivform av Helena, Helenas växt
- hiemalis, vintrig
- humilis, låg, krypande
- infestus, farlig, skadlig
- inflatus, uppblåst
- irregularis, oregelbunden
- lanatus, ullig
- leptophyllis, tunnbladig
- lingulata, som en liten tunga
- maculosus, full av fläckar
- marmoratus, marmorerad
- millefolius, tusenbladig
- niger, svart
- nobilis, förnäm
- nudicaulis, med kal stjälk
- obliquus, sned
- officinalis, läkeväxt
- optimus, den bäste
- palmatus, formad som en hand
- perennis, beständig, för alltid
- planifolius, med släta blad
- quadricolor, fyrfärgad
- quinatus, i grupper om fem, fem och fem
- radicans, som slår rot
- rhombifolius, rutbladig
- rosea, rosenfärgad
- rufus, ljusröd, rödaktig
- scandens, klättrande
- squarrosus, spretig
- strictus, tät, tjock
- toxicus, giftig
- transparens, genomskinlig
- triangularis, triangelformig
- veris, vårens, vår-
- vittatus, med streck, med band
- vulgaris, vanlig